

τὸ ἔχουσεν εἰς τὴν γῆν καὶ διέταξε νὰ ἐξωρισθῇ ὁ Ἰ-τί, ἀπαγορεύσας αὐστηρῶς τὴν κατασκευὴν κρασιοῦ εἰς τὸ μέλλον, μήπως εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὸ Κράτος χαθῇ διὰ μέσον τοῦ οἴνου. Τότε οἱ οὐρανοὶ ἔβρεξαν χρυσὸν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας!

Τὸ κρασί εἶναι σκληρὸς πέλεκυς, ὃ ὁποῖος κατακόπτει τὸν χαρακτῆρα. Εἶναι κακὸν νὰ δώσῃ τις εἰς ἄλλον ὡς καλὸν πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τὸν βλάψῃ.

— Νεώτερός τις συγγραφεὺς κατατάττει τοὺς ἀναγινώσκοντας ὡς ἑξῆς·

1) Εἰς Σπόγγους, οἱ ὁποῖοι ἀπορροφῶν πᾶν ὅ,τι ἀναγινώσκουν, καὶ τὸ ἐπιστρέφουν σχεδὸν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, μόνον ὀλίγον ἀκάθαρτον.

2) Εἰς Ἀμμόμετρα, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποδίδουν τίποτε ἀπὸ ὅσα ἀναγινώσκουν, καὶ διέρχονται τὰ βιβλία μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀπεράσουν τὸν καιρὸν των.

3) Εἰς Δυνιστήρας, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν μόνον τὰ κατακαθίσματα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκουν.

4) Εἰς ἠθικοὺς ἀδάμαρτας, οἱ ὁποῖοι εἶναι σπάνιοι ὅσον καὶ χρήσιμοι. Οἱ τοιοῦτοι ἀναγνώσται οὐ μόνον ὠφελοῦνται ἀπὸ ὅσα ἀναγινώσκουν, ἀλλὰ βοηθοῦν καὶ ἄλλους νὰ ὠφεληθοῦν ἐξ αὐτῶν.

— Ὁ εὐσεβὴς ἄνθρωπος κερδίζει ἀπὸ ὅλα ὅσα χάνει!

ΗΛΙΚΙΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας στατιστικὰς ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου ἠϋξήσε κατὰ τὰ τελευταῖα 50 ἔτη κατὰ ἑπτὰ ἔτη.

Οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδον τὴν μακροζωΐαν τῶν ζώων καὶ πτηνῶν ἐκείνων, ὅσα ἐθεώρουν ἱερά, εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ιδιότητά των. Γενικῶς ὅμως οἱ κόρακες καὶ οἱ ψιττακοί, καὶ μεταξὺ τῶν ἰχθύων τινὲς εἶναι πράγματι πολὺ μακρόβιοι.

Ὑπάρχει σήμερον εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον τῆς Φιλαδελφίας εἶδος τι ψιττακοῦ, ἡ Κοκατῇ, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα μετὰ περιγραφῆς εὕρισκε ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1872, ἡ ὁποία ἔχει ἡλικίαν 85 ἐτῶν, καὶ ὅμως δὲν ἔχασε τίποτε ἀπὸ τὴν νεότητά καὶ ζωηρότητά της.

Εἰς τὸν κήπον τοῦ Λονδίνου, τὸν ὀνομαζόμενον Ρίτζεντ Πάρκ ἀπέθανε πρὸ μικροῦ ἕτερος ψιττακός, ὅστις ἔζησεν ἐκεῖ 55 ἔτη, ἡ δὲ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν κήπον ἡλικία του ἦτο ἄγνωστος.

Ἄλλος ψιττακὸς ἀπέθανε πέρυσι εἰς Παρισίους, 103 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ κόρακες εἶναι γνωστὸν ὅτι ἔζησαν ὑπὲρ τὰ 100 ἔτη.

Αἱ χῆνες εἶναι φυσικὰ μακρόβιοι, αἱ περισσότεραι αὐτῶν φθάνουσι μέχρι τοῦ 60 ἔτους.

Οἱ κορυδαλοὶ ζῶσιν ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη.

Εἶδος τι μεταξὺ τῶν ἰχθύων καὶ ἡ χελώνη εἶναι μακροβιώτατα. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπιάσθη μία, ἣτις εἶχεν ἓνα δακτύλιον εἰς τὴν κάτω σιαγόνα, ὅστις ἔφερε χρονολογίαν 1618! ἤτοι ἔζησε 268 ἔτη, ἀφ' ἧς ἐποχῆς εἶχε τεθῇ ὁ δακτύλιος ἐκεῖνος εἰς τὴν σιαγόνα της! Χελῶναι προσέτι συνελήφθησαν, φέρουσαι ἐπὶ τῆς ῥάχεώς των χρονολογίαν πολὺ παλαιότεραν.

Τὰ φυτοφάγα ζῶα εἶναι μακροβιώτερα τῶν σαρκοφάγων. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπέθανε πρὸ δύο ἐτῶν ὄνος, τοῦ ὁποίου ἡ ἡλικία ἐθεωρεῖτο ὅτι ἦτο 106 ἔτη!

Οἱ ἵπποι ζῶσι μέχρι τοῦ 40 ἔτους. Ἐπίσης καὶ οἱ βόες καὶ αἱ ἡμίονοι φθάνουσι μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης, ἐὰν τρέφονται καλῶς καὶ ἔχουσι καλὴν περιποίησιν.

Ο ΣΚΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΑΛΩΠΗΞ. (Μῦθος).

Μία ἀλώπηξ περιφερομένη ποτὲ συνήντησε σκύλον, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε φιλίαν καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ παίξῃ μὲ αὐτὴν ὀλίγον τριγύρω εἰς τὸ λιθάδι.

— Δὲν δύναμαι, ἀπεκρίθη ὁ σκύλος. Ὁ κύριός μου μὲ ἀφῆκε νὰ φυλάττω τὰ πρόβατά του ταῦτα καὶ πρέπει νὰ τὰ ἐπιτηρῶ ἕως οὗ ἔλθῃ.

— Πάντοτε φυλάττετε πρόβατα! καὶ τί ὠφελήθης ἀπὸ ταῦτα; Ἐκτὸς τούτου τὰ πρόβατα, ὡς γνωρίζεις, δὲν φεύγουν. Ἐπειτα καὶ νὰ θέλουν νὰ φύγουν εἶναι ἡ φράκτη καὶ τὰ ἐμποδίζει. Ὅθεν ἔλα νὰ διασκεδάσωμεν ὀλίγον.

— Ὁ κύριός μου μοι ἐνεπιστεύθη τὸ ποῖμνίόν του, — εἶπεν ὁ σκύλος, καὶ ἐννοῶ νὰ ἦμαι πιστός. Αὐτὸς μὲ περιποιεῖται καὶ ἐγὼ πρέπει νὰ φροντίζω διὰ τὰ πράγματά του.

— Εἶσαι δούλος καὶ τίποτε περισσότερον! εἶπεν ἡ ἀλώπηξ· ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν θὰ ἐδούλευον κανένα ὅπως σὺ δουλεύεις τὸν κύριόν σου, δι' ὅλον τὸν κόσμον.

— Ἦμπορεῖς νὰ τὸ θεωρῇς ἀνοησίαν τώρα, ἀλλ' αὐτὸς μὲ προμηθεύει τὴν τροφήν μου, καὶ τὴν κατοικίαν μου, ὅταν ἦναι ψυχρός, ἐνῷ σὺ τρέχεις ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ πεινασμένη καὶ διψα-

σμένη καὶ τρέμουσα ἀπὸ τὸ ψῦχος, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ θὰ τὸν ὑπηρετῶ πιστῶς.

— Ἐγὼ προτιμῶ νὰ ἦμαι κύριος τοῦ ἐαυτοῦ μου, παρὰ δοῦλος ἄλλου τινός. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἔχω τὰς δυσκολίας μου, ἀλλ' ἔχω τὴν ἐλευθερίαν μου, ἥτις ἀξίζει πολὺ περισσότερον ἀπὸ ὅλα ταῦτα.

— Ἀκόμη δὲν ἐδοκίμασες τίποτε εἰς τὴν ζωὴν σου, εἶπεν ὁ σκύλος.

— Αὐτὰ εἶναι πολὺ καλὰ διὰ σέ, ἐγὼ ὅμως δὲν ἔχω καιρὸν νὰ ὁμιλῶ περὶ τούτου, διότι πεινῶ καὶ πρέπει νὰ φροντισῶ διὰ τὸ γεῦμά μου. Ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἔλθῃς μαζί μου θὰ ὑπάγω μόνη μου. Σήμερον πρέπει νὰ γευματίσω με ἄρνιον.

— Μὲ ἄρνιον; ἠρώτησεν ὁ σκύλος, καὶ ποῦ θὰ τὸ εὔρῃς;

— Μὴ σέ μέλει· αὐτὸ εἶναι ἰδική μου δουλειά· ὅλα τὰ ἄρνια ὅσα βόσκουν εἶναι ἰδικά μου! εἶπεν ἡ ἀλώπηξ καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸ πλησίον δάσος.

— Σὲ συμβουλεύω, φίλη μου, νὰ προσέξῃς, διότι ἂν πειράξῃς τὰ ἄρνια τοῦ κυρίου μου, θὰ σὲ φουσκῶσιν τὴν γοῦνάν σου!

Ὁ σκύλος, ὅστις ἐγνώριζε τὴν πονηρίαν τῆς φίλης του, ἀπεφάσισε νὰ προσέχῃ, μετ' ὀλίγον δὲ εἶδεν ὅτι ἐξαφνίσθησαν τὰ πρόβατα καὶ μερικὰ ἐκύταζαν εἰς τὸ ὀπίσω εἰς ὠρισμένον μέρος τῆς φράκτης. Ὁ σκύλος τότε ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ μετὰ λύπην καὶ ἀγανάκτησιν εὔρε τὴν κυρὰ ἀλωποῦ πίνουσιν τὸ αἷμα ἐνὸς ἄρνιου!

— Σὲ ἐπίασα τέλος πάντων, παμπόνηρη! ἐφώναξεν ὁ σκύλος, καὶ τώρα θὰ πληρώσῃς μετὰ τὴν ζωὴν σου.

— Καὶ τί κακὸν ἔκαμα; εἶπεν ἡ ἀλώπηξ. Ἐνῷ ἐπήγαίνα εἰς ἀναζήτησιν τροφῆς, ἡῦρα τὸ ἄρνιον τοῦτο ἐδῶ κείμενον, ἔτοιμον νὰ ἀποθάνῃ καὶ διὰ νὰ μὴ χαθῇ ἀδίκως τὸ αἷμά του, ἀπεφάσισα νὰ τὸ πῶ!

— Αὐτὰ εἶναι δικαιολογήματα, τὰ ὅποια ἓνας σκύλος καθὼς ἐγὼ δὲν τὰ πέρνει. Ταῦτα δ' εἰπὼν, ἐρρίφθη κατὰ τῆς ἀλώπεκος καὶ μετὰ μικρὰν πάλιν τὴν κατέβαλε καὶ τὴν ἐπνίξε.

Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ὁ κύριος τοῦ σκύλου καὶ ἀφοῦ εἶδε τὸ ἄρνιον καὶ τὴν ἀλώπεκα νεκράν, ἐχαΐδευσε τὸν σκύλον καὶ τοῦ εἶπε· Εὐγε, πιστὲ κύων! Ἐπειδὴ εἶσαι πιστὸς εἰς ἐμέ καὶ ἐγὼ θὰ φανῶ πιστὸς εἰς σέ.

Καὶ τῷ ὄντι ὅταν ὁ σκύλος ἐγήρασε καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ τίποτε, ὁ κύριός του τὸν περιεποιεῖτο καὶ τὸν ἔτρεφεν ἕως οὗ ἀπέθανε φυσικὸν θάνατον. Ἐνῷ ἡ ἀλώπηξ δὲν ἐκέρδησε τίποτε μετὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς.

Οὕτω συμβαίνει μετὰ πολλοὺς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Θέλουν νὰ ἦναι ἀνεξάρτητοι καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν Θεόν. Θέλουν νὰ ζοῦν καὶ νὰ φέρωνται ὅπως ἐπιθυμοῦν, ἕως οὗ ἡ ἀνεξαρτησία των φέρῃ τὴν καταστροφὴν των.

Σ. Σ. Τοὺς ἐπομένους στίχους ἀπέστειλεν ὁ ἀρχαῖος φίλος μας κ. Καζάκος διὰ τὸ νέον ἔτος, ἀλλ' ἔφθασαν ἄργά. Ὅθεν τοὺς δημοσιεύομεν σήμερον.

Πρὸς τοὺς προσφιλεῖς συνδρομητὰς τῆς Ἐφ. τῶν Παίδ.

Συνδρομηταὶ ἀγαπητοί,
Συνήθεια ἐπικρατεῖ

Ἐν ταύτῃ μας τῇ χώρᾳ,
Νὰ δίδουν τὴν Πρωτοχρονιά
Γονεῖς καὶ φίλοι 'στὰ παιδιὰ,
Κ' εἰς ἄλλους πλείστους...δῶρα.

Συνήθεια πολὺ καλὴ,
Πτωχὰ καὶ χήρας... ὠφελεῖ,
Καὶ τέκνα δὲ πλουσίων.
Διότι ταῦτα βοηθεῖ,
Κι' αὐτὰ νὰ γίνωνιν βοηθοὶ
Πολλῶν πτωχῶν κι' ἀθλίων.

«Τῶν Παίδ. δ' ἡ Ἐφημ.,»
Γνωρίζουσα, καθὼς κ' ὑμεῖς,
Τὸ ἔθος τοῦτο, φίλοι,
Συνέλαβε καλὸν σκοπὸν,
Εἰς ἓνα ἕκαστον ὕμῶν
«Δῶρον» λαμπρὸν νὰ στείλῃ.

Οὐχὶ μὲν δῶρον εὐτελές,
'Αλλ' ἔτοχον, λυσιτελές,
Πολλῆς τιμῆς κι' ἀξίας.
Ναί, δῶρον ὅχι ὑλικόν,
'Αλλ' αὔλον καὶ ἠθικόν
'Υψίστης ὠφελείας.

Τὰ δῶρα πάντα τὰ λοιπὰ
Βεβαίως εἶναι ποταπά,
Μ' αὐτὸ ἂν συγκριθῶσιν.
Αὐτὸ μὲν ἅπασιν ἀρκεῖ,
'Ἐκεῖν δ' εἶν' ἀνεπαρκῆ
'Ἐὰν καὶ ὠφελῶσι.

Καὶ δῶρον μόνον λογικόν,
'Ανέδοδόν καὶ ἠθικόν
'Μπορεῖ μὲν νὰ σᾶς στείλῃ.
'Αλλ' ὅμως δῶρον ὑλικόν,
'Ἀς ἦναι καὶ ἀπὸ χαλκόν!
'Αδυνατεῖ ἡ φίλη.

Πλὴν κ' ἡ καλὴ ἡ συμβουλὴ
Πλείστορον σᾶς ὠφελεῖ.
Μικροὶ καλοὶ μου φίλοι,
'Ἡ δῶρα ὑλικά καλὰ,
'Ἀς ἦν' ὠραῖα καὶ πολλὰ,
Γεμάτα ἐν ζεμπίλῃ!

Τὸ δῶρον ὅθεν τὸ καλόν,
Τὸ ἔτοχον καὶ ἀγαθόν,
'Ο σήμερον σᾶς στέλλει,
'Ωραία εἶναι συμβουλὴ,
'Ἡ μᾶλλον θεῖα ἐντολή,
'Ἡ ν' ἀναπτύξῃ μέλλει.

Ἰδοὺ, αὕτῃ ἡ συμβουλὴ
Εἶν' ἡ Ἑψίστη Ἐντολή,
'Ἡ ἐνθεος ΑΓΑΠΗ.
'Αγάπη μὲν πρὸς τὸν Θεόν,
Πρὸς τὸν πλησίον δὲ ἡμῶν,
Καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀγάπη.

Καθὼς τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
Καὶ ἡ οὐσία εἶν' αὐτῇ
Τοῦ Νόμου—ἡ ἀγάπη.
'Αγάπη νόμος φυσικός,
'Αγάπη νόμος Θεϊκός,
Καὶ ὁ Θεὸς ΑΓΑΠΗ.

Ἄν ἡ ἀγάπη δὲ αὕτῃ
Ἐν τῇ ψυχῇ ὕμῶν κρατῇ,
'Ἀν ταυτὴν ἐκπληροῖτε,
Θὰ ἦσθε πάντα εὐτυχεῖς
Κ' ἐν οὐρανῷ κ' ἐπὶ τῆς γῆς,
Καὶ θὰ ευημερῆτε.

Ναί, προσφιλεῖς συνδρομηταὶ
Τοῦ Νόμου καὶ ἀκροαταὶ
Κ' ἐκτελεσται νὰ ἦσθε,
'Ὅπως καὶ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ
Κ' ὑπὸ παντὸς ἀνδρός χρηστοῦ
Τιμᾶσθε κ' εὐλογῆσθε.

Δοῖτον ὡς δῶρον ποθητὸν
Τοῦ νέου ἔτους κ' ἐκλεκτόν,
Βουλὴν Θεοῦ σᾶς φέρει
«Τῶν Παίδων ἡ Ἐφημερίς.»
Αὐτὴν δεχθῆτε ἐκ ψυχῆς,
'Ἡ φίλη σας νὰ χαίρῃ.

Αὐτὴν τηρεῖτε ποθητοί,
Φανήτε εἰς αὐτὴν πιστοὶ
Διὰ παντὸς τοῦ βίου,
Νὰ γέννητε υἱοὶ Θεοῦ,
Κι' ἄξιοι, χάριτι Χριστοῦ,
Ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Ἀμήν! ἅς κράξῃ ὁ καθείς,
'Ἀμήν! φωνεῖτε καὶ ὑμεῖς.
Ναί, καὶ τὸ νέον ἔτος
Καλὸν καὶ εὐδαιμόνιον ᾗς ὑμᾶς,
Ἀἴσιον δ' εἰς πολλὰς ψυχὰς
Νὰ ἦναι καὶ ἐφέτος.

Αὐτὰ ἐκ μέσης τῆς ψυχῆς
'Ἡ φίλη σας ἡ νουνεχὴς
Σᾶς εὐχεταί, ὦ φίλοι!
Νῦν δι' ἐνὸς ὕμιν γνωστοῦ,
'Αρχαίου φίλου σας πιστοῦ
Καὶ μετὰ ἄγνὰ τὰ χεῖλη. Γ. Κ.